

i Krigstid svarende til den for Militær Straffelovs Omraade foreslaaede.

Paragraffens Punkt 2 bevarer den nugældende Ordning, hvorefter en Række Lovovertrædelser begaaede af Personer, der hører til Krigsmagten, behandles som militære Straffesager, fordi de paa en eller anden Maade rummer et tjenstligt Moment, og det derfor er fundet naturligt at lade den militære Anklagemyndighed have Afgørelsen med Hensyn til Paatale. Man har dog begrænset de Sager, der medtages, fordi Forseelsen er rettet mod en Person, der hører til Krigsmagten, til kun at omfatte Sager om Gerninger rettet mod tjenstgørende, idet der ikke ses nogen Grund til, at f. Eks. et Tyveri, der tilfældig er begaaet mod en hjemsendt Befalingsmand af Reserven, skulde være militær Paatale undergivet.

Til § 5.

Paragraffen affattes saaledes:

»Skal Forfølgning samtidig finde Sted mod en Person for flere Forhold, der ikke alle hører under militær Paatalemyndighed, sker dette under en militær Straffesag. Dog kan Sagen behandles som en borgerlig Straffesag, naar den militære og den borgerlige Paatalemyndighed er enige derom.

Skal Forfølgning samtidig finde Sted mod flere Personer for et Forhold, der ikke for alles Vedkommende hører under militær Paatalemyndighed, kan Sagen, naar den militære og den borgerlige Paatalemyndighed er enige derom, i sin Helhed behandles enten som militær eller som borgerlig Straffesag.«

Til § 10.

Paragraffen affattes saaledes:

»Det fastsættes ved kgl. Anordning, hvilke Befalingsmænd der skal have Myndighed som Rettergangschef. Hvor ikke særlige Forhold gør sig gældende, bør saadan Myndighed ikke tillægges Befalingsmænd, hvis Kommandoomraade er væsentlig mindre omfattende end en Regimentschefs, Garnisonskommandants eller Skibschefs.«

Denne Paragraf er ændret saaledes, at der er skabt en smidig Regel, der tillader at samle en Sags Forfølgning under den Paatalemyndighed, hvor den mest hensigtsmæssigt kan behandles. Iøvrigt henvises til Bemærkninger i Indledningen.

Paragraffen er ændret saaledes, at Afgørelsen af, hvilke Kommandomyndigheder der skal have Rettergangsmyndighed, henlægges til kongelig Anordning, hvorved det vil blive lettere at følge mulige Organisationsændringer.